

Σχολικός Εκφοβισμός: Σύγχρονη απειλή

Γρινιεζάκης Νικόλας, Δρόσος Ανδρέας, Ρίκος Γιώργος, Μπιτσάι Βαρθολομαίος

Είναι καθολικά αποδεκτό ότι ο σχολικός εκφοβισμός (bullying) συνιστά μορφή επιθετικής συμπεριφοράς που αναπτύσσεται στο σχολικό περιβάλλον και έχει αποκτήσει ιδιαίτερα ανησυχητικές διαστάσεις στη σημερινή εποχή. Εκδηλώνεται με ποικίλους τρόπους και μορφές όπως με λεκτική και σωματική βία, με κοινωνικό αποκλεισμό και περιθωριοποίηση αλλά με τη μορφή ηλεκτρονικού εκφοβισμού. Το φαινόμενο προκαλείται από διάφορες αιτίες.

Αρχικά, οι δυσλειτουργικές οικογενειακές σχέσεις και η εκδήλωση ενδοοικογενειακής βίας ωθούν το παιδί σε μίμηση επιθετικής συμπεριφοράς την οποία το ίδιο υφίσταται ή γίνεται μάρτυρας. Παράλληλα, η έλλειψη ορίων στη διαπαιδαγώγηση και το πρότυπο επιθετικής συμπεριφοράς ως ένδειξη ανδρισμού ενθαρρύνει την επιθετική συμπεριφορά στους άλλους. Ακόμα, το παιδί ενδέχεται να χρησιμοποιεί τη βία για εντυπωσιασμό και δημιουργία συγκεκριμένης κοινωνικής εικόνας και να μη συνειδητοποιεί τις συνέπειες των πράξεών του. Τέλος, η έλλειψη άμεσης παρέμβασης των ενηλίκων στο εκπαιδευτικό περιβάλλον έχουν ως συνέπεια την ενίσχυση των περιστατικών βίας. Έτσι, ο σχολικός εκφοβισμός είναι ένα φαινόμενο αρκετά σύνθετο.

Δεν θα έπρεπε να παραλειφθεί ότι ο σχολικός εκφοβισμός χρειάζεται να αντιμετωπιστεί από τους φορείς αγωγής. Πρώτα, οι γονείς οφείλουν να αντιμετωπίσουν με ψυχραιμία το πρόβλημα ενισχύοντας την αυτοεκτίμηση του παιδιού τους και προτείνοντας τρόπους αντιμετώπισης ενώ η επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς και τους ειδικούς ψυχικής υγείας μπορεί να οδηγήσει σε αποτελεσματικότερη διαχείριση και επίλυση του προβλήματος. Επίσης, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί χρειάζεται να αντιμετωπίζουν άμεσα τα περιστατικά βίας και ευαισθητοποιούν τους μαθητές ως προς τις συνέπειες και την καταπολέμηση της ενδοσχολικής βίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι απαραίτητο να στελεχωθούν οι σχολικές μονάδες με ειδικούς ψυχικής υγείας καθώς και να δημιουργηθούν προγράμματα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών για τον εντοπισμό και τη διαχείριση περιστατικών. Συνεπώς, είναι αναγκαία η συνεργασία όλων των φορέων.

Συμπερασματικά, το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού μπορεί να αντιμετωπιστεί με κοινή προσπάθεια, συνεχή ενημέρωση και ευαισθητοποίηση. Τα παιδιά δεν πρέπει να φοβούνται να καταγγέλλουν τέτοια περιστατικά και οι μεγάλοι οφείλουν να δραστηριοποιούνται αμέσως. Αποτελεί χρέος όλων να προσπαθήσουν από κοινού, έτσι ώστε το σχολείο να αποτελεί έναν χώρο παιδείας και ομαλής κοινωνικοποίησης απαλλαγμένο από κάθε μορφή βίας.

